

LADIK KATALIN

A LEGKISEBB KIRÁLYFI

Amikor beállították az új neonsort az utcánkba, vakító, kék fény árasztotta el a környéket. Kimentem a nyárikonyha plé, ahol már hat éve lakunk, ránéztem a kalyibára, megláttam, hol éltem eddig, hogy nekem ehhez semmi közöm. És világgá mentem.

HÉT ORSZÁG

Volt abban az időben egy másik ország. És így ment ez napról napra.

HOGYAN SOVÁNYODOTT LE A KIRÁLYNÉ

Ahogy nézegették, napról napra jobban fogyott. Olyan haloványan feküdt a párnák között, hogy az ablakon ki lehetett menni, észre sem vette. Végül olyan sovány lett, mint egy cérnaszál. Úgy feküdt az ágyban. Fehér és vékony volt, mint a cérna. Órákig kellett keresgélni, hogy megtalálják. De aztán már hiába keresték. Keresték a paplan redői között, a lepedő ráncain, a párnahuzatban, de sehol sem volt. Úgy lesoványodott. És itt maradt a hét árva.

BOLOND PALI

Kérek háromszáztizennégy dinárt. Tíz lépés egy dinár. Hídra fel, hídra le kétszer — tizennégy százalékkal drágább. Magyarutca, macskakő, meg a mester se volt otthon.

KÉT HEGEDŰ ÉS A GAZDA

Én magam kakukk maradok, és mindig, örökké, az én vízikigyómat fogom szólíttatni.

ERŐS JÁNOS

Csak előszedte zsebéből a rézalmát, az ezüstkörtét, az aranyszilvát, s elbeszélte szép sorjában, hogy hol, merre járt, mit látott.

HOLDLEÁNY

ki öltés nélkül varr
s úgy főz hogy gőze sem száll
holdnál szebben fehérülő
hosszú nyakú lány
jégen mulatja magát
talpából szikrák pattannak elő
saját gőzéből varr ruhát
a holdbéli lány
ezüstös hangon felnyerít
kinek fejébe néz
bogara öntött ezüst